

ศิลปินวณิพก ไม่ใช่คนขอทาน

ปัญหาขอทานกับสังคมไทย มีมานานตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันและมีหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็น การนำเด็ก คนแก่ คนพิการ คนต่างด้าวมาขอทานซึ่งอาจเป็นกระบวนการค้ามนุษย์ในรูปแบบหนึ่งอันเป็นปัญหาสำคัญที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมไทยในปัจจุบันอย่างมาก ที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน อย่างเป็นระบบ

พ.ร.บ. ควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484 ได้ใช้บังคับมากกว่า 70 ปี ซึ่งไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควรที่จะทำการจัดระเบียบเกี่ยวกับการสงเคราะห์คนขอทาน การควบคุมการขอทาน และแยกแยะผู้แสดงความสามารถ ออกจากการเป็นผู้ซึ่งทำการขอทาน เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้เหมาะสม

จากการสำรวจ¹ ในปี 2558 พบคนขอทานจำนวน 3,221 คน เป็นขอทานไทย จำนวน 2,157 คน และขอทานต่างด้าว จำนวน 1,064 คน แบ่งเป็น ชาย 1,831 คน หญิง 1,095 คน เด็กชาย 170 คน และเด็กหญิง 125 คน

ร่าง พ.ร.บ. ควบคุมการขอทาน ผ่านวาระที่ 3 สนช. ลงมติเห็นชอบ² นั้นมีความแตกต่างกับ พ.ร.บ. ควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484 โดยกำหนดให้ศิลปินวณิพกและขอทานแยกออกจากกัน ศิลปินวณิพกเป็นการแสดงความสามารถ ไม่ว่าจะเป็นการเล่นดนตรี เพื่อให้ได้มาซึ่งเงินหรือทรัพย์สินจากผู้ชมหรือผู้ฟัง แต่ต้องขออนุญาตจากเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่น ก่อนหรือการเรียกร้อยตามกฎหมายว่าด้วยการเรียกร้อยนั้นไม่ถือว่าเป็นขอทาน ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนด 90 วัน นับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในร่าง พ.ร.บ.ดังกล่าว ยังมีการคัดกรองขอทานเป็นเด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ คนไร้ที่พึ่ง คนทุพพลภาพนั้น ต้องดำเนินการตามกฎหมายเฉพาะ เช่น พ.ร.บ. คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 พ.ร.บ. คนไร้ที่พึ่ง พ.ศ. 2557 พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551

ประเด็นที่น่าห่วงใย การจัดสถานที่ที่เหมาะสมให้ศิลปินวณิพก เพื่อความเป็นระเบียบในพื้นที่สาธารณะ
กระทรวงการพัฒนาสังคมฯ เห็นความสำคัญในเรื่องนี้ หากร่าง พ.ร.บ. ควบคุมการขอทาน มีผลบังคับใช้
จะเร่งดำเนินการ ตาม พ.ร.บ. ต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ที่มา : 1. www.thaigov.go.th/index.php/th/news-ministry/2012-08-15-09-31-58/item/97360-id-97360.html

(การประชุม สป.พม. ครั้งที่ 282/2557-2558 วันที่ 13 พ.ย. 2558)

2. <http://library2.parliament.go.th/giventake/nlalaw2557.html>